

Tiroler Zugspitz Arena

Hike & Fly paradijs

Tekst en foto's: Peter Blokker

De Zugspitze gezien vanaf het landingsveld van Lermoos.

Vanuit het liefvallige Lermoos leek de tocht ideaal voor een speedhike. Gewoon een stevig tempo aanhouden naar de top van de Bleispitze, schermpje uitvouwen en vliegensvlug naar de lunch. Halverwege de tocht werd het steeds duidelijker dat de top van de berg, verscholen achter een voorliggende bergrug, wat verder en hoger was dan ik vanuit het dal kon zien. Met iets meer zweet om mijn rug dan voorzien stond ik op de grootste natuurstartplaats die ik ooit gezien heb. Nog even genieten van het uitzicht, scherm opzetten, en met de valleiwind in de rug snel naar de Kaiserschmarrn.

Almkopf - tandem hike en fly

De Zugspitze is met 2962 meter hoogte net geen drieduizender maar wel de hoogste berg van Duitsland. De berg ligt op de grens met Oostenrijk. Aan de zonnige zijde van deze indrukwekkende rots liggen zeven charmante plaatsjes in het Tirolse grensgebied Ehrwald, Lermoos, Berwang, Biberwier, Bichlbach, Heiterwang am See en Namlos. Het gebied is ingericht op skiërs, bergwandelaars, klimmers en mountainbikers. Dat de omgeving zich ideaal leent voor Hike & Fly avonturen op verschillende niveau's is nog een goed bewaard geheim. Niet doorvertellen dus, maar hier volgt een overzicht van de mooiste tochten.

Zugspitze, de hoogste

Het bereiken van de top van de Zugspitze kan je zo moeilijk maken als je wilt. Er zijn prachtige klettersteigroutes vanuit Duitsland en Oostenrijk. De mooiste is door het Höllental vanuit Hammersbach (Duitsland), de snelste is de "kurkentrekker" klettersteig via de Wiener Neustadter Hütte vanuit Ehrwald. Deze route is niet lastig, maar een klettersteigset is dringend aangeraden boven de Wiener Neustadter Hütte. De hut ligt mooi op de helft van de tweeduizend hoogtemeters die je te overwinnen hebt. Een overnachting in deze hut (uitsluitend in hoogzomer) is aan te raden, zodat je de

volgende ochtend vroeg en fit op de top kan staan en de beste kans hebt om niet van de top geblazen te worden. De eenvoudigste manier is instappen in de Tiroler Zugspitzbahn die je van Ehrwald naar het enorme complex op de top brengt. Eenmaal op de top vind je een kitscherig topkruis, een berghut, het kabelbaanstation van de Duitse kant en wordt duidelijk aangegeven dat Deutschlands höchste Biergarten hier gevestigd is. Het uitzicht is geweldig, richting het vlakke Duitse achterland in het noorden en het hoge alpenmassief in de andere richtingen. Starten met de paraglider kan hier maar in één richting: west, naast het topstation van de Tiroler Zugspitzbahn. Net ten zuiden van waar de gondels binnen rollen en naast de zendmast. De startplek is een kort plateau met kleine stenen, maar gelukkig staat er bijna altijd wind. Het is hier geen speelplaats maar hoogalpien terrein, dus opzetten, uitdraaien en wegwezen. Startafbreuk is nauwelijks mogelijk. Wil je meer startmogelijkheden dan kun je in anderhalf uur naar de Schneeferner Kopf klimmen. Daarvoor daal je eerst een paar honderd meter af naar de gletsjer (met kabelbaan of te voet) en klim je vervolgens naar de Schneeferner Kopf. Naast het oude liftstation vind je hier vooral goede startmogelijkheden richting het zuidwesten. Ook in de winter is de Schneeferner Kopf vanaf de

gletsjer bereikbaar met de juiste uitrusting en is de wind vaker goed. Landen kan in het Moos (de enorme grasvlakte tussen Ehrwald en Lermoos), of op de officiële landingsplaats in Lermoos.

Upsspitze

De Upsspitze is het kleine broertje van de hoogste top van de Ammergau alpen, de Daniël. Slechts 8 meter lager, maar voor Hike & Fly liefhebbers biedt de Upsspitze een prachttoer. De mooiste route omhoog begint in Lermoos en gaat via de Tuftalm (1496 m). In de zomer kun je hier alvast even bijtanken en je watervoorraad aanvullen. De rest van de route kun je schaduwplekjes wel vergeten. Vanuit de Almhut kun je op twee manieren naar de Upsspitze. De noordwestelijke route via de Grüner Ups (1852 m) is wat directer en hier kom je regelrecht op de startplaats, zonder de graat met de Daniël op te hoeven. Je kan er in beide varianten voor kiezen om het vrij smalle graatje te volgen om de grote broer Daniël nog even aan te tikken. Je pakzak kun je laten liggen want tien minuten later ben je weer terug. Een paar minuten daarna ben je bij de startplek op 2.332 meter hoogte. Het uitzicht is prachtig. Het Wettersteingebergte met de Zugspitze in het oosten, de Mieminger Kette in het zuiden en de Lechtaler Alpen in het westen liggen als een hoefijzer om je heen.

Geniet ervan, maar niet te lang, want vooral op thermische dagen komt de noordelijke Bayerische wind rond het middaguur vanuit het vlakke Duitse achterland over de berg heen zetten. De startplaats op de Upsspitze ligt iets zuidwestelijk van de top, een paar minuten bergaf. De startrichting is zuid. Bij wind uit het oosten sta je in lee van de graat richting het dal. Bij wind uit het westen kan je een stuk richting het Hebertaljoch afdalen en richting het Heberjoch doorlopen. Wie daar geen geschikte startplek kan vinden kan beter een andere hobby zoeken. Op zomerse dagen kan de thermiek op deze zuidelijk georiënteerde startplaats heftig worden en het klimmen in de volle zon is dan ook niet heel comfortabel. Dit is dus vooral in de herfst een heel mooie toer. Landen kan bij voorkeur op de officiële landingsplaats bij het dalstation van de Grubigstein in Lermoos.

Grubigstein

De Grubigstein is een berg voor alles. Behalve rotsklimmen en klettersteigen, kan je op deze berg alle bergsporten beoefenen. De berg lijkt vastgeketend onder een net van kabelbaantjes. Hoewel er talloze hike & fly opties zijn, kunnen de meeste startplaatsen op de Grubigstein eenvoudig met de kabelbaan bereikt worden. Zelf vind ik dit een heerlijke berg om nog even een cablecar & fly tochtje te maken na een spannende hike & fly. De startplek bij de romantische Wolfratshauser Hütte is daarentegen wel een leuke hike van een klein uurtje vanaf het topstation, tenminste, als je het smalle pad volgt en niet de brede 4WD. Alle informatie over de vele mooie startplekken in bijna iedere windrichting is te vinden op de websites van www.bergbahnen-langes.com en de lokale vlietschool www.rauteralex.com. Bij de landingsplaats in Lermoos staat trots het turnpoint bord van de X-Alps, met handtekeningen van de atleten die hier langsgesproken zijn.

Bleispitze - de startplaatsen vind je achter het topkruis.

Zugspitze - startplek topstation.

Bleispitze

Als je via Reutte richting de Zugspitze rijdt kan deze opvallende berg je gewoon niet ontgaan. 's Winters is het een enorme spiegelende witte helling, terwijl het in de zomer misschien wel de grootste grashelling (lees: startplaats) is die je ooit hebt gezien. Op sommige kaarten wordt de berg ook wel Pleisspitze genoemd. Hoe ook genoemd, deze berg heeft goede hike & fly mogelijkheden, zoals hindernisvrije startplaatsen in alle richtingen behalve oost. Ook het uitzicht is in alle richtingen grandioos. Om op de top te komen heb je eigenlijk de keuze uit twee routes: Vanuit Lermoos door het Gartner Tal, of vanuit Bichlbächle via de Bichlbächler Alm. Deze laatste variant is wat korter, maar je zult toch vanaf de landing (in Lermoos of Bichlbach) terug moeten lopen omhoog naar Bichlbächle. De beste startmogelijkheden vind je op de westhelling voorbij het topkruis, zodra de valleiwind haar intrede heeft gedaan. Hoewel er hier ruimte genoeg is om zo'n dertig piloten naast en onder elkaar te laten starten, is het wel een steile helling die een goede starttechniek vereist. Bovendien is het een natuurstartplaats, dus het gras wordt niet gemaaid. De nette schermvouwer is hier in het voordeel, want lijnen sorteren kan hier problematisch zijn.

Almkopf

Almkopf of Alpkopf... ze schijnen het daar zelf ook niet te weten. Van alle hike & fly tochten die hier zijn genoemd is deze het eenvoudigst te volbrengen. Het hoogteverschil van zevenhonderd meters is net leuk, en kan zelfs nog aanzienlijk verkort worden met de Almkopfbahn. De wandelroute begint bij de landingsplaats aan de oostkant van Bichlbach, zuidkant van de weg. Je kan

ook bij het dalstation van de kabelbaan starten, maar dat is niet zo motiverend met die gondels boven je hoofd terwijl je loopt te zweten. Je ontkomt er sowieso niet aan om een paar keer de kabelbaan te kruisen, en uiteindelijk kom je bij het bergstation uit. Hier meng je je met de gondeltoeristen en volg je de laatste tweehonderd hoogtemeters naar het topkruis van de Alpkopf. De startplek ligt hier vlakbij en is voorzien van

Grubigstein - hike & fly kan al met honderd meter hoogteverschil

Grubigstein - korte hike & fly naar de Wolfratshäuserhütte

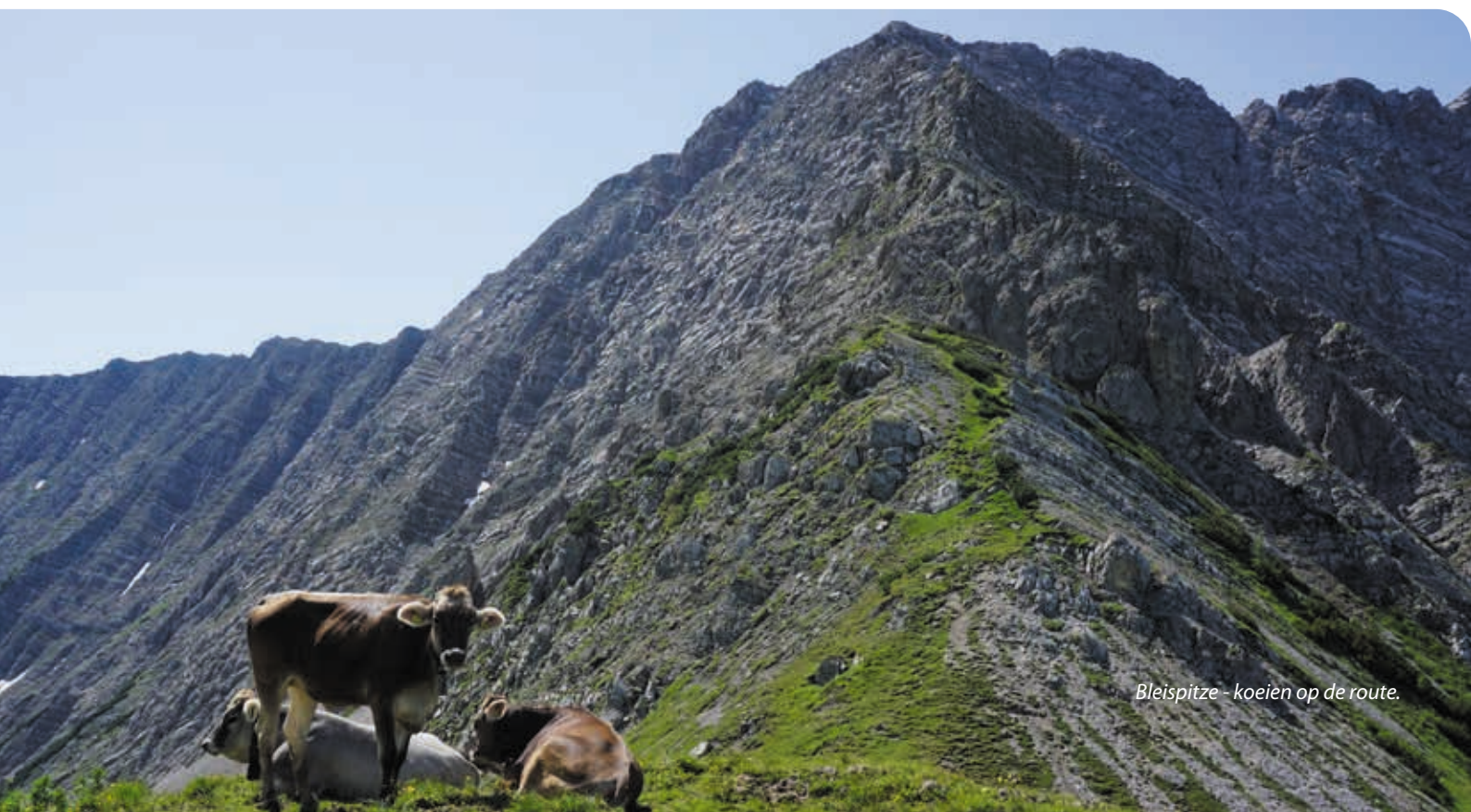
een windvaan, dus niet te missen onderweg naar de top. Je pakzak kan je hier alvast afwerpen als je nog een blik vanaf het hoogste punt wilt werpen. Start bij de startplaats een beetje aan de rechterkant, kijkend naar het dal, want daar is de helling het mooist. De omstandigheden zijn hier ook vaak later op de dag op zijn best, als je kunt soaren op de valleiwind. Landen kun je op het grote landingsveld van Bichlbach.

Kohlbergspitze

Vanuit het dal gezien ziet de Kohlbergspitze er niet zo uitnodigend uit met al haar lawinehekken. Wat je dan ook niet zou verwachten is de perfecte startplaats richting het zuidzuidoosten die op de top op je ligt te wachten. Het wordt misschien bijna saai om te noemen, maar ook vanaf deze bergtop is het contrastrijke panorama erg indrukwekkend. De Heiterwangersee en Plansee aan je voeten in het noorden, met daarachter het vlakland, terwijl alle andere richtingen de bergtoppen van het Zugspitze massief, Lechtaler en Tannheimer bergen het spektakel af maken. Er zijn twee routes naar de top. Beide beginnen bij de VVV in Bichlbach en gaan hetzelfde van start. Na een uur bergop wandelen op ongeveer 1.660 meter hoogte, splitst de route zich. Links gaat de route steil omhoog via de Zingerstein en moet er echt wel wat geklauterd worden. Wie daar geen ervaring mee heeft of geen lichtgewicht uitrusting meedraagt, kan zeker beter het wandelpad rechts volgen. De startplaats bevindt zich bij de top, voor de landing kan het beste de landingsplaats bij Bichlbach gebruikt worden.

Thaneller

De Thaneller is een prachtige piramidevormige berg aan de noordoostkant van de Lechtaler Alpen. De zuidkant van de berg is minder steil en biedt de beste routes naar de top. Rijdend over de hoofdweg zie je de achthonderd meter hoge noordwand van de Thaneller en lijkt de berg bijna onbedwingbaar. Het uitzicht vanaf de top is indrukwekkend, met name de Plansee en Heiterwangersee stelen de show, als een fjord ingesloten tussen de bergen. De bergtop is behoorlijk populair bij bergwandelaars, maar ook geliefd door alpenkauwen die graag wat van je lunch mee pikken. Om op de top te komen kan je zomers kiezen uit twee routes. De gemoedelijkste is de route vanuit Berwang via de Kampeleplatz en de zuidkant van de Thaneller op. De wat avontuurlijke route, deels een 'gesicherte Steig' met staalkabels (geen klettersteigset nodig), is bekend als de Werner-Rietzler Steig. Avontuurlijk, lekker over de graat wandelen, maar zonder lichtgewicht schermuitrusting misschien wat teveel gevraagd. Voor een winters toerski & fly avontuur is er een toerskiroute om op de top te komen via het Thanellerkar. Deze route volgt de Werner-Rietzler Steig maar buigt niet af in de noordwand, je volgt de route tot op het zadel tussen de Thaneller en Rintljoch en vanaf daar de westelijke helling tot de top. Prima berg om met een speedflyer af te knallen! Startplaatsen zijn er op de top richting het zuiden, en iets lager op de zuidgraat richting westzuidwest. De enige officiële landingsplaats die je vanaf de Thaneller kan bereiken ligt in Bichlbach.

Bleispitze - koeien op de route.

SP 1	Zugspitze / Schneeferner Kopf (2962 m/ 2874 m)	West / Zuidwest
SP 2	Upsspitze (2332 m)	Zuid
SP 3	Grubigstein (2233 m)	Bijna elke richting
SP 4	Bleispitze (2235 m)	Alles behalve oost
SP 5	Almkopf (1802 m)	Noord
SP 6	Thaneller (2341 m)	Zuidwest
SP 7	Kohlbergspitze (2202 m)	Zuid tot Zuidoost

Bleispitze - vlucht naar de Kaiserschmarrn